

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-08383

Den 11. januar 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 17. december 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 121 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jacob Jensen (ikke-medlem af udvalget) (V).

Spørgsmål nr. 121 (MIU alm. del)

Vil ministeren oplyse hvilke regler, der regulerer fiskeopdræt ved havbrug uden for 1 sømil grænsen?

Svar

Miljøstyrelsen og Naturstyrelsen har oplyst følgende:

Havbrug uden for 1 sømil grænsen reguleres af flere myndigheder og deres produktion kræver flere godkendelser.

Havbrug er listevirksomheder og skal miljøgodkendes, før de etableres, ændres eller udvides, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. bilag 2 i bekendtgørelse nr. 1454 af 20. december 2012 (godkendelsesbekendtgørelsen), (punkt I 205).

Eksisterende havbrug uden miljøgodkendelse, skal miljøgodkendes efter miljøbeskyttelseslovens § 39, jf. § 62, stk. 3, i godkendelsesbekendtgørelsen.

Havbrug er endvidere omfattet af bekendtgørelse nr. 382 af 25. april 2012 om vurdering af virkninger på miljøet (VVM) af havbrug beliggende længere end 1 sømil fra kysten. Det betyder, at der skal foretages en VVM screening af havbrugsprojekter for at vurdere, om projektet er VVM pligtigt.

Bekendtgørelse nr. 1022 af 25. august 2010 om miljøkvalitetskrav for vandområder og krav til udledning af forurenende stoffer til vandløb, søer eller havet med senere ændringer, finder ligeledes anvendelse ved godkendelse af havbrug, i form af udledningsvilkår i miljøgodkendelserne for en række hjælpestoffer og medicin.

Miljøstyrelsen er godkendelsesmyndighed for havbrug, beliggende længere end 1 sømil fra kysten, jf. godkendelsesbekendtgørelsen, § 5, stk. 2. Miljøstyrelsen er ligeledes VVM myndighed for disse havbrug, jf. § 3, stk. 1 i ovennævnte bekendtgørelse nr. 382 af 25/4/2012.

I forbindelse med sagsbehandlingen af en ansøgning om miljøgodkendelse af et havbrug, indgår habitatbekendtgørelsen (BEK nr. 408 af 01/05/2007) i vurderingen.

I medfør af habitatbekendtgørelsen må der ikke træffes afgørelse efter miljøbeskyttelsesloven, før det er vurderet, om projektet kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, og i givet fald sikret, at det ikke skader udpegningsgrundlaget jf. § 8, stk. 7, nr. 6. Ligeledes kan der ikke gives tilladelse til et projekt, hvis det kan skade eller ødelægge yngle- eller rasteområder for bilag IV-arter i artens naturlige udbredelsesområde jf. § 11. Det er godkendelsesmyndigheden, der har ansvar for at sikre, at der er foretaget de fornødne vurderinger.

Myndighederne skal i deres sagsbehandling af miljøgodkendelse overholde Havstrategidirektivet og Vandrammedirektivet, herunder miljømålsloven.

Havstrategidirektivet har som mål at sikre god miljøtilstand i havet i 2020. Havstrategidirektivet supplerer vandrammedirektivet og regulerer kvælstofbelastningen i havet udenfor de områder, der er reguleret af vandrammedirektivet, dvs. udenfor 1 sømil fra basislinjen. Da 1 sømil fra basislinjen rækker længere ud end 1 sømil fra kysten finder Vandrammedirektivet også anvendelse i zonen mellem 1 sømil fra basislinjen og 1 sømil fra kysten.

Fødevareministeriet har oplyst følgende om regler, der regulerer fiskeopdræt ved havbrug uden for 1 sømil grænsen, indenfor deres ressort:

”Opdræt af fisk i havbrug på dansk fiskeriterritorium reguleres efter kapitel 13 (§§ 66-70) i fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008 med senere ændringer samt bekendtgørelse nr. 122 af 1. marts 1991 om etablering og drift af havbrug.

Ifølge reglerne kan Fødevareministeriet efter ansøgning give tilladelse til etablering og drift af havbrug, herunder udvidelser af eksisterende anlæg. Ved behandling af ansøgninger vurderes anlæggets placering i forhold til fiskerimuligheder, skibsfart, samt andre anlæg og installationer på havet f.eks. sømarkeringer, vindmølleparker og havneanlæg. I forbindelse med sagsbehandlingen høres relevante myndigheder og interesseorganisationer f.eks. Kystdirektoratet og Danmarks Fiskeriforening. Tilladelsen kan eventuelt gives på vilkår, eksempelvis tidsbegrænsning eller restriktioner i forhold til den ønskede placering.

Fødevareministeriet vurderer ikke ansøgningen i forhold til anlæggets påvirkning af miljø og natur, som behandles af Miljøministeriet. Fødevareministeriet imødekommer således kun ansøgninger, hvor der foreligger en afgørelse fra Miljøministeriet om godkendelse efter Miljøministeriets regler.”

Ida Auken

/

Michel Schilling